

NE'MA PAWLOSE DUDA TÎMOT'ÊYOR'A

Pêşgotin

Ev ne'ma duda Pawlos ji kelê Tîmot'êyor'a nivîsîye, gava ew R'o-mêda^f girtî bû, destê wî ji her tiştî qetîyayî bû (1:8, 16) û ewî usa h'esab dîkir, ku geleka ew bîr kirîye. Vê ne'mêda p'ayê-p'ir'ê t'emî û şîret in, ku dide heval-xebatê xweyî cahil Tîmot'êyo. Li vir fikira mezin ew e, ku dannasînkirêd Mizgînîyê nava zêrandin û tengasîyêda^f sebir kin û teyax kin, lema jî ew ber dilê wîda tê, ku gerekê ew bêxof-bêtirs be û şer'ê xweyî qenc r'ind bike, çawa eskerekî Mesîhî^f amin. Şandî^f dil dide Tîmot'êyo ku serxwe be, bêtirs bona Îsa Mesîh şe'detîyê bide, hînkirina r'astîya Mizgînîyê û Peymana^f Kevin xwey ke û borcê xwe çawa yekî dersdar û mizgîndar^f bine sêrî^f.

Şandî Tîmot'êyor'a dinivîse, ku ew haş ji xwe hebe, nek'eve nava wan de'w-dozêd p'ûç'e vala, ku ev yekana kêr nayên, lê t'enê guhdara ji r'ê derdixin, aciz dîkin (2:16, 23).

Xulese, şandî nexşê e'mirê xwe, nêt-meremê şandîtiya xwe, bona bawerî^f, sebir, h'izkirin û zêrandina cefêd xwe tîne bîra heval-xebatê xwe.

Eva ne'ma kaniya berdîliya^f e'mirê h'emû bawermenda ye, îlahî^f ewêd ku bin barêd qulixê Xudanda^f ne, wekî ewana bawerîyêda bi sebirê û h'izkirinê bê tirs pêşda her'in.

Serecema fikira ne'mê

Pêşgotin (1:1-2)

R'azîbûn û şîret (1:3-2:13)

T'emî û haş ji xwe hebûn (2:14-4:5)

R'abûn-r'ûniştina e'mirê Pawlos (4:6-18)

Paşgotin (4:19-22)

Silavkirin

1 ¹ Ji Pawlosê bi e'mirê Xwedê şandîyê^f Mesîh Îsa bona wî sozê jîyînê, ya ku bi saya Mesîh Îsa ye,

² Tîmot'êyoyê lawê xweyî delalr'a:

De bira r'e'm, k'erem^f û e'dilayî ji Bav^f Xwedê û Mesîh Îsayê Xudanê^f me li te be.

R'azîbûn û dilşidandin

³ Ez ji Xwedê r'azî me, ku mîna pêşîyêd xwe bi îsafaf r'ih'et Wîr'a xulamtîyê dikim, her gav şev û r'oj nava duayêd xweda te bîr tînim.

⁴ Gava ez hêsirêd te tînime bîra xwe, dik'evime demana dîtina te, wekî şabûn bik'eve dilê min. ⁵ Ez wê bawerîya^f teye dilê sax tînime bîra xwe, ya ku berê cem pîrika te Loyîsê û dîya te Eynikê hebû û ez bawer im, ku ya te jî heye*.

⁶ Bona wê yekê ez dikime bîra te, ku tu agirê p'êşk'êşaf^f Xwedê hê gur' kî, ya ku bi destdanîna min ter'a hate dayînê. ⁷ Çimkî Xwe-

dê r'uh'ekî tirsê neda me, lê Yê gewatê, h'izkirinê û xwegirtinê*.

⁸ Awa şerm neke, ku bona Xudanê me şe'detîyê bidî, ne jî bona min şerm bike, ku ez bona navê Wî girtî me. Lê t'evî cefayê Mizgînîyê be, anegorî qewata Xwedê.

⁹ Xwedê em xilaz^f kirin, pîrozîyêr'a^f gazî kirin, ne ku bona kirinêd me, lê li gora qîrar û k'erema^f Xwe. Eva k'erema bi saya Mesîh Îsa, ew hê dewrêd berêda mer'a hate dayînê.

¹⁰ Lê niha bi xuyabûna Xilazkirê^f me Mesîh Îsa e'yan bû, ku mirin betal kir û jîyîna bê mirin, bi Mizgînîyê r'onayî kir.

¹¹ Vê Mizgînîyêr'a ez danna-sînkir, şandî û dersdar hatime k'ifşkirinê ¹² û lema ez vî cefayî dik'işînim. Lê ez şerm nakim, çimkî zanim min bawerîya xwe K'ê anîye û guman im jî, ku Ewî çi ku spartîyê^f min*, wê h'eta wê

* ^{1:5} K'arêd Şandîya 16:1.

* ^{1:7} Aha jî tê fe'mkirinê: «Serxwebûnê».

* ^{1:12} «Çi ku spartîye min» tê fe'mkirinê yan qulixê Pawlos, yan jî Mizgînî. Lê ev r'êz aha jî tê fe'mkirinê: «Ew tiştê çi ku min spartîye Wî, bona R'oja^f Axretê wê xwey ke», mesele, jîyîna Pawlos yan jî yêd ku bi dannasîniya wî bûne bawermend.

R'ojê jî xwey ke. ¹³ Tu xwe li wî nexşê hînkirina saxlem bigire, ya ku te ji min bihîst û nava wê bawerî û h'izkirinêda bimîne, k'îjan ji Mesîh Îsa p'ara me k'et. ¹⁴ Ew tiştêd qence ku li te hatine spartinê bi wî R'uh'êf Pîrozî nava meda xwey ke.

¹⁵ Tu zanî ewêd ku qeza As-yayêda bûn pişta xwe dane min, Fûgelo û Hêrmoxênîs jî t'evî wan. ¹⁶ Bira Xudan r'e'ma xwe li mala Onîsîforo bike, çimkî ewî gelek cara dilê min r'ih'et kir, ji girtina min şerm nedikir, ¹⁷ lê gava hate R'omayê, gelekî li min ger'îya, h'eta ez dîtîm, ¹⁸ (de bira Xudan bidê, ku ew wê R'ojê r'e'mê ji Xudan bibîne) û Efesêda jî ewî çiqas minr'a xizmetk'arî kir, tu r'ind zanî.

Eskerê Mesîh Îsayî qenc

2 ¹ Awa lawê min, bi wê k'erema meye ku yektîya Mesîh Îsada ye qewat be. ² Û ew tiştêd ku te li ber gelek şe'da ji min bihîst, bispêre^f wan merivêd^f amin, yêd ku wê bikaribin hinekêd din hîn kin. ³ Awa t'evî cefê me be, mîna eskerê Mesîh Îsayî qenc. ⁴ T'u

esker şixulê binelîtîyêva^f mijûl nabe, wekî li seresker xweş bê. ⁵ Leck'arek^f jî k'ofîyê^f nastîne, heger li gora qeyde nek'eve lecê. ⁶ Û cotk'ar, ku cefê dik'işîne, gerekê ew pêşin ji berêd e'rdê te'm ke. ⁷ Bizanibe ez çî dibêjim, çimkî Xudan her tiştîda h'iş-aqil wê bide te.

⁸ Bîr bîne wî Îsa Mesîhê ji mirinê r'akirî, ji zur'eta Dawid^f, li gora wê Mizgînîya ez dannasîn dikim. ⁹ Bona vê Mizgînîyê ez diçerçirim, h'eta mîna zulm-k'arekî jî qeydkirî me, lê xebera Xwedê qeydkirî nîne. ¹⁰ Lema ez her tiştî teyax dikim, bona xatirê bijartîya, ku ew jî wê xilazbûna^f ku bi saya Mesîh Îsa ye, bistînin, bi r'ûmeta h'eta-h'etayêva t'evayî.

¹¹ Vê gotinêda xêlif t'une:

Heger em t'evî Wî mirin, emê t'evî Wî bijîn jî.

¹² Heger em teyax kin, emê p'adşatîyê jî t'evî Wî bikin. Heger em Wî înk'ar^f kin, Ewê jî me înk'ar ke*.

¹³ Heger em amin nemînin, Ewê amin bimîne, çimkî Ew nikare Xwe înk'ar ke*.

* ^{2:12} Metta 10:33.

* ^{2:13} Jimar 23:19.

P'alê k'etî-r'abûyî

¹⁴ Van tişta bîne bîra cime'tê, li ber Xwedê bike deynê stûyê wan, ku ser xebera hevr'a nek'evine de'wê. Ew kêrî t'u kesî nayê, t'enê mala guhdara xirab dike. ¹⁵ Bike ku tu li Xwedê xweş bêyî, p'alekî usa ku şerm nekî, xebera r'astîyê r'ast şirovekî. ¹⁶ Lê ji xeberdanêd h'erame p'ûç' xwe dûr bigire, çimkî evêd ku xwe dane vê yekê, wê hê nep'akîyêda pêşda her'in ¹⁷ û xeberêd wan mîna xiş-xişê p'enc dide. Hûmenayo û Filîto jî ji wan in, ¹⁸ yêd ku ji r'astîyê xalifîne^f û dibêjin, ku r'abûna mirîya îdî bûye û bawerîya hineka dever'û dikin. ¹⁹ Lê belê h'imê ku Xwedê danî qedîm dimîne û ev mor ser e: «Xudan yêd p'ara Xwe nas dike»* û «Her kesêd ku navê Xudan hildane ser xwe, bira ew ji neheqîyê dûr bin».

²⁰ Maleke mezinda ne ku t'enê derdanêd^f zêr' û zîv hene, lê yêd ji dar û h'er'îyê jî hene, hinek bona derecêd bilind in, hinek jî bona derecêd nimiz. ²¹ Awa heger yek xwe ji wan tiştêd necayîz* paqij ke, ewê bibe derdaneke dereca

bilind, buhurtî-jibare, kêrî xweyê xwe hatî, bona her derecêd qencda hazir.

²² Ji dilxwestinêd cahiltîyê bir'eve, xwe li heqîyê, bawerîyê, h'izkirinê, e'dilayîyê bigire, t'evî wan be, yêd ku bi dilê sax gazî navê Xudan dikin. ²³ Tu xwe ji de'w-dozêd axmaxe bêfe'm dûr bigire, çimkî tu zanî ku şer' ji wan pêşda tên. ²⁴ Li xulamê Xudan nak'eve, ku şer' bike, lê hindava h'emûyada berbihêr be, bikaribe hîn ke û bînfîre be, ²⁵ bi şîrinayî yêd miqabil şîret ke, belkî Xwedê mecalê bide wan, ku ji gunekirinê vege'rin^f û r'astîyê nas kin. ²⁶ Hingê ewê ser h'işê xweda bên, ji t'eleka wî mîrêcin^f xilaz bin, k'îjanî ew girtine, ku e'mirê wî biqedînin.

Xirabîyêd r'ojêd axirîyê

3 ¹ Lê vê yekê zanibe ku r'ojêd axirîyêda zemanêd xirab wê bên. ² Merivê bibine xweh'iz, p'ereh'iz, k'ubar, babax, buxdanbêj, ne gur'a^f dê-bavada, bêşêkir, h'eram, ³ dilsar, bêr'e'm, buxdanbêj, temsist, zulmk'ar, neyarêd qencîyê, ⁴ nemam, berzeq, xwer'azî, r'ih'e-tîh'iz, ne ku Xwedêh'iz. ⁵ P'işkê

* ^{2:19} Jimar 16:5.

* ^{2:21} Aha jî tê fe'mkirinê: «Ji wan meriva».

xwedênasîyê wê li wan k'êve, lê wê qewata wê înk'ar kin. Tu xwe ji yêd aha dûr bigire.

⁶ Ji nava vanda yêd usa hene, ku xwe vedidizine mala, k'ulfetêd^f ser'aye bin barêd gunada^f şewitî dikine hêsîr, yêd ku bi cûr'e-cûr'e temêd xirabva têne birinê. ⁷ Ev k'ulfetana her gav hîn dibin, lê t'u car nikarin r'astîyê nas kin. ⁸ Çawa Yanîs û Yambrîs miqabilî Mûsa^f bûn, usa jî ev merivana miqabilî r'astîyê disekinîn, merivne bi fikirêd xweda şûna r'eşva çûyî, bawerîyêda jî bêkêr in*. ⁹ Lê gelekî wê pêşda neçin, çimkî bêfe'mîya wan wê h'emûyava e'yan be, çawa ya wan her duya bû.

T'emîyêd axirîyê

¹⁰ Lê te nasîya xwe daye hînkin, r'abûn-r'ûniştin û nêt-meremê min, bawerî, sebir û h'izkirina min, bînfirîyî, ¹¹ zêrandin û cefayêd min. Tu zanî li Entakyayê, Qonyayê, Lîstrayê çî hatine serê min: Min çî zêrandin k'işandin! Lê Xudan ez ji h'emûya xilaz ki-

rim*. ¹² Belê her kesê ku dixwaze yektîya Mesîh Îsada bi xwedênasî bijî wê bê zêrandinê* ¹³ û merivêd xirabe xweyîfêl wê xirabîyêda pêşda her'in, bixalifînin û bixalifin.

¹⁴ Lê tu, nava wan tiştada bimîne, çî ku hîn bûyî û wê bawerîyêda jî guman bûyî. Tu zanî jî k'îjana hîn bûyî, ¹⁵ usa jî tu ji zar'otîya xweda nivîsarêd^f pîroz zanî, yêd ku dikarin te serwaxt kin, wekî bi bawerîya ser Mesîh Îsa xilaz bî. ¹⁶ T'emamîya nivîsarê* ji bîna ber Xwedê ye** û kêrhatî ye bona hînkirinê, lêhilatinê^f, r'astkirinê û şîretkirina jîyîna heqîyêda, ¹⁷ wekî merivê Xwedê bêkêmasî be, bona h'emû kirinêd qenc hazir sekinî be.

4 ¹ Awa li ber Xwedê û wî Mesîh Îsayê ku wê dîwana mirî û zêndîya bike, ez bi camêrî dibêjim, tu li wê hatin û P'adşatîya Wî kî: ² Xeberê dannasîn ke, ser wê nêt-fikirê be, heger wextda be, yan bê wext be, li şaşîya hilê, pêşîya neheqîyê bigire, dil bide meriva, bi t'emamîya sebirê hîn

* ^{3:8} Derk'etin 7:11, 22; 8:3.

* ^{3:11} K'arêd Şandîya 13:14–14:22; Zebûr 34:19.

* ^{3:12} Yûh'enna 15:20.

* ^{3:16} Aha tê fe'mkirinê: «Nivîsarêd pîroz» awa gotî «K'itêba^f Pîroz».

** ^{3:16} Aha jî tê fe'mkirinê: «T'emamîya nivîsarêda bîna ber Xwedê heye».

ke. ³Çimkî zemanê bê, ku meriv wê guh nedine hînkirina saxlem, lê wê xwestinêd dilê xwer'a wan dersdara serhev t'op kin, yêd ku tiştêd li guhê wan xweş tê wê hîn bikin. ⁴Wê guhê xwe ji r'astîyê dager'înin û pey ç'ilovîskîya k'evin. ⁵Lê **tu** her tiştîda serxwe bimîne, li tengasîya^f sebir ke, kirê mizgîndar^f bike, qulixê xwe biqedîne. ⁶Çimkî ez xwexa qurbanbûnêr'a^f îdî ser r'oj-r'oja me û wextê çûyîna min pêr'a gihîştîye. ⁷Lecêda ez qenc r'evîm, min r'îya xwe qedand, bawerî xwey kir. ⁸Û niha minr'a dimîne k'ofîya heqîyêye serk'etinê, ya ku Xudan, H'akimê r'ast wê bide min wê r'ojê û ne t'enê min, lê wan h'emûya jî, yêd ku bi h'izkirinê h'eyra xuyabûna Wîda ne.

Salix-sûlix

⁹Bike ku zû bêyî cem min. ¹⁰Dîmas ku dinya h'iz kir ez hiştim û çû T'êsalonîkê. Kireskîs çû Galatyayê, Tîto jî Dalmetyayê. ¹¹T'enê Lûqa cem min maye. Marqos hilde t'evî xwe bîne, çimkî vî qulixîda^f ew kêrî min tê. ¹²Tixîko, min şande Efesê. ¹³Tu gava bêyî, wî qap'ûtê ku min Troyayêda

cem Karpos hişt, t'evî xwe bîne, usa jî k'itêbêd gulomatk, îlahî^f yêd ç'erm.

¹⁴Skenderê h'edad gelek xirabî li min kir. Xudan wê weke kîrinêd wî bîne pêşîya wî. ¹⁵Tu jî h'evza xwe ji wî bike, çimkî gelekî li ber gotina me r'abû.

¹⁶Cara pêşin, gava ez li ber dîwanê sekinîm, kesekî pišta min negirt, h'emûya ez hiştim çûn. Bira ev yek wanr'a gune neyê h'esabê! ¹⁷Lê Xudan t'evî min sekinî û qewat da min, wekî pê min Mizgînîdayîn mîyaser be û h'emû necihû^f bibihên û ez ji devê şêr xilaz bûm. ¹⁸Xudan wê min ji her kirêd xirab xilaz ke û sax-silamet bigihîne P'adşatîya Xweye e'zmana. Şikir ji Wîr'a h'eta-h'etayê. Amîn^f.

Silavêd axirîyê

¹⁹Silavê bide Priskîlayê û Akîla, usa jî mala Onîsîforo, ²⁰Êrasto li Korint'ê ma, Trofîmo jî, min li Mîletosê nexweş hişt. ²¹Bike ku berî zivistanê bêyî. Eybûlo, Pûdês, Lînos, Klawdîya û h'emû xûşk-bira li te silav dîkin. ²²Xudan t'evî r'u^h'ê te be.

K'erema Xwedê wer'a be.